

[Trafikministeren]

Så skal jeg give nogle enkelte kommentarer til de bemærkninger, der er faldet under behandlingen her.

Jeg vil først og fremmest sige til fru Sonja Mikkelsen, at fruén jo indleder med, hvad der er den sædvanlige linje: Ih, du godeste, den slemme, modbydelige, grimme regering, man har, er skyld i alle ulykker. Oppositionen kan klare det hele. Hvis man lige kunne komme til, så var det ingen sag, så ville alt løses. Det, der før var svært, er nu blevet utrolig let.

Jeg synes, parlamentarikere skulle se at vokse fra den børnesygdom og holde op med at nedrakke regeringen for at være skyld i alle ulykker. Det er en helt urimelig måde at debattere på. I hvert fald er det helt urimeligt ved behandlingen af et lovforslag som dette. (*Munterhed*). Uanset at der kommer latter fra salen, vil jeg selvfølgelig fastholde dette. Det kunne jo godt være, at latteren på et senere tidspunkt ville forstumme. Men det er jo den sædvanlige linje. Den har jeg bemærket gang på gang. Det kunne være, at man skal til at skride ind over for det på en anden måde.

Selvfulgelig skal man, fru Sonja Mikkelsen, finde en afklaring af den klassificering, der skal være med hensyn til vejene inden for Århusområdet. Jeg går ud fra, at de forhandlinger, der er i gang, vil få et positivt resultat, og jeg kan da tilføje, at det vil ske i løbet af vældig kort tid; det er jeg helt overbevist om. Udvalget er meget tæt på en fornuftig løsning, som jeg tror alle parter kan leve med.

Det næste spørgsmål, der blev rejst, var en tvivl om, hvorvidt motortrafikveje nu er gode eller dårlige. Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at motorveje er de bedste. Motortrafikveje kommer altså ind på en andenplads, når man taler trafikikkerhed. I væsentligt omfang kan vi karakterisere de ulykker, der sker på motorvejene – i hvert fald gør man det inden for en branche, jeg tidligere har beskæftiget mig med – som at det er »harmonikaklubben, der har hvervemøde«, altså at en række biler kører op i hinanden.

Der sker et meget begrænset antal uheld på motorveje og på motortrafikveje. Det gælder også, når vi taler om Djursland. Der er sket et enkelt uheld. Der er vist ikke ret mange, der vil påstå – uden at jeg skal foregribe det alt for meget – at vejen alene bærer skylden for det uheld. Det er som oftest sådan, at når der sker uheld,

så ligger skylden ca. 80 cm bag ved rattet, dvs. at skylden ligger i høj grad hos personen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på derudover, at vi har taget en række initiativer – det er fru Sonja Mikkelsen bekendt med, for det har jeg oplyst under et samråd – til bedre skiltning, opstilling af portaler og andre ting, således at man i højere grad er opmærksom på, at man nu befinder sig på en motortrafikvej.

Spørgsmålet om Vestjylland rejser fru Sonja Mikkelsen også. Det er jeg naturligvis taknemlig for af mange grunde, først og fremmest fordi det er et vigtigt spørgsmål. Jeg går ud fra, at fru Sonja Mikkelsen og alle andre her tilslutter sig det, jeg er nået til enighed med amter og kommuner om, nemlig at man på helt sædvanlig måde drøfter, hvorledes disse ting kan tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde.

Der er allerede nedsat et udvalg, der skal have sit første møde inden længe om, hvorledes vi kan finde en løsning for så vidt angår strækningerne Vejle–Herning og Herning–Århus. Der er ingen tvivl om, at der i dette område er behov for en løsning, også så hurtigt som muligt, men jeg skal ikke stå her og love guld og grønne skove. Jeg er klar over, at skal der findes en løsning, så kommer det til at koste noget, det ved vi vel alle sammen.

Jeg glæder mig over, at der i det nordjyske område er lokal enighed. Det er i og for sig et mere generelt svar til samtlige ordførere, der har deltaget i debatten. Denne lokale enighed er ikke blot imellem kommunerne, men beejstringen, havde jeg nær sagt, strækker sig videre ud og omfatter Landbrugsministeriet og ikke mindst – til nogle af partiernes orientering – Miljøministeriet, som har foretrukket en V-løsning. Det er, fordi en V-løsning i højere grad følger det eksisterende vejnet, og dermed har man en højere grad af sikkerhed for at få trafikken væk fra det utilstrækkelige vejnet, som det i hvert fald vil være til den tid, og over på det nye højklassede vejnet. Dermed får man opfyldt det formål, man har, nemlig at få skabt en højere grad af trafikikkerhed.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Ikast ud over naturligvis at takke for de bemærkninger, han kom med, og takke for hans respekt for den aftale, der er indgået om Storebælt. Naturligvis vil jeg især takke hr. Ikast for den pressemeddelelse, han i dag har sendt ud, og som jeg er blevet bekendt med. Jeg lægger